

สำเนาฉบับ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๑๖/๒๕๖๓

วันที่ ๒๓ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { นางสาวธารทิพย์ พิงกังวาลวงศ์ และนางสาวกอบกุล พิงกังวาลวงศ์ ผู้อุทธรณ์
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองชุมพล เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์อยู่อาศัยบ้านเลขที่ ๓๒ ถนนสุขสวัสดิ์ แขวงบางค้อ เขตจอมทอง
จังหวัดกรุงเทพมหานคร ได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๒๖๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๒
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งประกอบวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขและระงับเหตุรำคาญ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยและขอให้คณะกรรมการพิจารณา
อุทธรณ์เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่แจ้ง
สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ระยะเวลาการใช้สิทธิอุทธรณ์ขยายเป็น ๑ ปี ซึ่งผู้อุทธรณ์
ใช้สิทธิอุทธรณ์ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด
ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
ต่อมาคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย
ครบกำหนด ส่งข้อมูลวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๓ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑. มีหนังสือที่
สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๘๘๐ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ แจ้งการดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ถึงผู้อุทธรณ์
ให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐาน ๒. มีหนังสือที่
สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๘๗๙ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ ขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำคำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์
คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นกรณีให้แก้ไขและระงับเหตุรำคาญ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองชุมพล
โดยนางสาวปัญจารีย์ ทองลอย นิตกร ได้มีหนังสือสรุปข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญพร้อมเอกสารหลักฐาน
ทางโทรสาร ๓. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๙๘๘๒ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๒ ขอความร่วมมือผู้อำนวยการ
ศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้แก้ไข
และระงับเหตุรำคาญ ซึ่งผู้อำนวยการศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี กรมอนามัย มีหนังสือที่ สธ ๐๙๑๕.๐๔/๑๐๕
ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๓ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารหลักฐาน

คณะกรรมการ...

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ปล่อยให้ผู้ลักลอบฝังกลบกากอุตสาหกรรม จนเป็นเหตุอันอาจก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๘ กำหนดว่า “ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใด เพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคตให้ระบุไว้ในคำสั่งได้” วรรคสาม “ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่า เหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชนอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่งเป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้นแล้วก็ได้” และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ กำหนดว่า “ในพระราชบัญญัตินี้... “มีไว้ในครอบครอง” หมายความว่า การมีไว้ในครอบครอง ไม่ว่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น และไม่ว่าจะเป็นการมีไว้เพื่อขาย เพื่อขนส่ง เพื่อใช้ หรือเพื่อประการอื่นใด และรวมถึงการทิ้งอยู่ หรือปรากฏอยู่ในบริเวณที่อยู่ในความครอบครองด้วย” เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๒ ศูนย์อนามัยที่ ๕ ราชบุรี ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในที่ดินของผู้อุทธรณ์ ซึ่งสภาพแวดล้อมของสถานที่เกิดเหตุเป็นพื้นที่ว่างเปล่า มีการใช้รถแบคโฮขุดหลุม ในพื้นที่ประมาณ ๑-๑-๔๐ ไร่ ความลึกประมาณ ๕-๖ เมตร พบว่า ได้มีการทิ้งกากตะกอนลูมิเนียม (dross) โดยบรรจุอยู่ในถุงจัมโบ้ (Big bag) ใช้ดินฝังกลบไว้ ๑.๕ เมตร และไม่พบแหล่งน้ำในบริเวณใกล้เคียงกับบ่อที่ทิ้งกากตะกอนลูมิเนียม โดยรอบสถานที่เกิดเหตุไม่มีผู้อยู่อาศัย แต่มีโรงงานอุตสาหกรรมอยู่บริเวณข้างเคียง ประกอบกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ได้มีหนังสือที่ พบ ๐๐๓๓(๒)/๔๓ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๓ เรื่อง แจ้งผลการตรวจวัดวิเคราะห์ตัวอย่างสิ่งปฏิกูล ไม่ทราบชนิด ซึ่งปรากฏว่า สิ่งปฏิกูลทั้ง ๕ ตัวอย่าง เข้าข่ายเป็นวัตถุอันตราย ลำดับที่ ๒.๒ (ของเสียที่มีองค์ประกอบหรือสารปนเปื้อนดังต่อไปนี้ พลวงและสารประกอบพลวง เบริลเลียมและสารประกอบ เบริลเลียม แคดเมียมและสารประกอบแคดเมียม ตะกั่วและสารประกอบตะกั่ว ซีลีเนียมและสารประกอบ ซีลีเนียม เทลลูเรียมและสารประกอบเทลลูเรียม (ไม่รวมของเสียในรูปก้อนโลหะ)) ตามบัญชี ๕.๒ ของเสียเคมีวัตถุ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง บัญชีรายชื่อวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๕๖ เห็นว่า กากอุตสาหกรรมที่มีผู้ลักลอบนำมาทิ้งในที่ดินของผู้อุทธรณ์ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี ได้ตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างสิ่งปฏิกูล ๕ ตัวอย่างแล้ว พบว่า เข้าข่ายเป็นวัตถุอันตรายตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ในฐานะเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินแปลงดังกล่าว จึงเป็นเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่ ซึ่งมีหน้าที่ต้องแก้ไขระงับเหตุรำคาญมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคตตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และสอดคล้องกับมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังนั้น จึงรับฟังได้ว่า ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ปล่อยให้ผู้ลักลอบฝังกลบกากอุตสาหกรรม จนเป็นเหตุอันอาจก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๒๖๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๒ ให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ประกอบวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ปล่อยให้ผู้ลักลอบฝังกลบกากอุตสาหกรรม จนเป็นเหตุอันอาจก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนจริง ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๒๖๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๒ ให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขและระงับเหตุรำคาญ โดยอาศัยอำนาจ ตามความในมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งประกอบวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงมีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ ๒๖๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๖๒

๓๕๔ ๕/๕๓

(นายदनัย ชีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

25/2/21

(นายบุญญกฤช ปิ่นประสงค์)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

W. Zieg-

(นางพรพรรณ ไหมสุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

He

(นางปิยธิดา ศุภรัตน์ชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

for

(นายชาติ ศรีวิเศษ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

I Amrit

(นายศุภมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(

 Director

 Deputy Director

 Assistant Director